

PARAULA I VIDA

Princesa de Barcelona, protegiu vostra ciutat

En aquest diumenge s'escau la festa de la Mare de Déu de la Mercè, patrona de Barcelona i advocada dels qui estan privats de llibertat. La seva devoció s'estén a molts llocs de Catalunya i arreu del món, i en podem esperar la seva protecció. És una advocació molt expressiva: Déu té mercè de nosaltres, té misericòrdia, a través de la Mare del seu Fill, la Immaculada Verge Maria. Déu es deixa vèncer per l'amor de Maria, la nostra Mare, i Mare de tota la humanitat. I celebrem que baixà a Barcelona (s. XIII), i tocà el cor del laic Sant Pere Nolasc i del canonge i frare Sant Ramon de Penyaforat així com del rei Jaume I. Maria els mostrà la necessitat que els captius fossin alliberats i ells, amb caritat activa i creativa, es posaren en acció: anirien a rescatar els cristians captius dels sarraïns que veien perillar la seva fe, buscarien almoines per pagar rescats, i si convenia, ells mateixos s'oferirien com a hostatges, perquè tornessin els presoners i fossin deslliurats els captius. Posaven en pràctica el que diu l'Evangeli: «Era a la presó i vinguéreu a veure'm» (Mt 25,36).

Aquest esperit mercedari és avui un element de l'espiritualitat mariana autèntica.

Després que a tants llocs del món la guerra, el terrorisme i la violència s'apoderin de molts pobles germans, aquest passat agost també ha clavat la seva urpa de mort, de por i de barbàrie ben a prop de nosaltres, a Barcelona i Cambrils, i ens sentim colpits i necessitats de força divina per aprendre de nou a no tenir por i a bastir una societat europea de pau, justícia, acollida i perdó. La Mare de Déu de la Mercè ens ajudarà a tenir un cor pacífic i pacificador, respectuós amb els qui pensen o pregunten de forma diferent i a unir els braços per defensar els valors democràtics i per mantenir-nos fermes en el respecte i defensa de tota vida i en la promoció dels drets humans.

Deixem-nos atreure per Maria vers la mercè i la misericòrdia. Demanem-li que ens ajudi a saber perdonar, a ser redemptors i reconciliadors. Ella ens agermana amb tots els emigrants i els refugiats que han vingut o vindran a viure, treballar i tirar endavant, com uns més, al nostre país. Recordem que l'Evangeli també ens diu «Era foraster i em vau acollir» (Mt 25,35).

També els forasters i els diferents són fills i filles de Déu. Podem estrènyer els llaços de la fraternitat i de l'amor entre tots. Maria, que agermanà els Apòstols després de Pentecosta i que és Mare de l'Església, ens ajudarà a forjar ponts de comprensió, de cooperació i de futur, amb l'anhel posat més enllà, perquè volem que tota la humanitat visqui unida i agermanada.

Joiosa festa de la Mare de Déu de la Mercè, Mare dels captius i dels qui no tenen llibertat, portadora de pau i de concòrdia. Li encomanem el futur del Principat perquè el protegeixi amb la seva intercessió poderosa. Bellament ho canten els *Goigs* amb lletra de Mn. Cinto Verdager i música de Lluís Millet: «Dels captius Mare i Patrona, puix del cel ens heu baixat: Princesa de Barcelona, protegiu vostra Ciutat! (...) Barcelona enamorada vos fa trono del seu cor, puix del Cel li sou baixada, feu-ne cel del vostre amor. Vostre braç que esforç els dona, sia sempre al seu costat... Per sa Reina vos corona, la que ho és del Principat. Princesa de Barcelona, protegiu vostra Ciutat!»

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Els delegats de Missions de Catalunya es troben a La Seu d'Urgell

Els delegats de Missions de les diòcesis catalanes, encapçalats pel Bisbe de Tortosa, Mons. Enrique Benavent, i pel Delegat diocesà d'Urgell, Mn. Jaume Soy, van celebrar la seva trobada anual per a programar el curs al Seminari de La Seu d'Urgell entre el dilluns 28 i el dimecres 30 d'agost. A la trobada hi va poder assistir D. Anastasio Gil García, Director nacional de les Obres Missionals Pontifícies de la Conferència Episcopal Espanyola que expressament s'hi va traslladar des de Madrid. Dimarts dia 29 els delegats van rebre la visita de l'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives, que els va animar a continuar treballant decididament perquè la dimensió missionera sigui present a l'Església i a les comunitats parroquials. Mons. Vives i Mons. Benavent, juntament amb els delegats de Missions de Catalunya, assistiren a la conferència que impartí el missioner combonià P. Antoni Calvera sobre «L'animació missionera avui».

APUNTS PER A L'ANÀLISI

La pregària en el nostre món trasbalsat

Estem en una societat convulsa. Cada dia ens arriben notícies d'esdeveniments nous, potser molt importants, alguns molt negatius. I també la nostra vida personal i familiar pot estar molt sacsejada. Cal saber afrontar aquesta situació, evitant el perill d'esperar una època de tranquil·litat que no arriba mai.

Els cristians creiem en la importància de la pregària. Amb vistes a trobar un camí positiu en la nostra vida precipitada, la pregària ofereix dos àmbits. Per una banda, pregar comporta reservar una estona més enllà del procés dels esdeveniments. És pacificar l'esperit i trobar-se a un mateix, superar la sensació que les responsabilitats i les si-

tuacions et passen per sobre, et superen i t'esclafen. Són els moments de retrobar la pau personal, la consciència d'un mateix, la reconciliació amb la manera pròpia de posar-se davant la vida i els seus avatars. És la possibilitat de posar cada esdeveniment i cada preocupació al seu lloc, fent possible la serenitat interior i la pau.

Aquest retrobament amb un mateix es fa en un clima de presència de Déu, i aquesta és l'altra dimensió de la pregària, que dona sentit a tot. Preguar no és trobar el silenci; és retrobar un dia rere l'altre el Déu vivent que Jesús revela, el Déu Pare i Mare que ens estima entranyablement, que esti-

ma el nostre món i la gent d'avui, també els que són responsables de tantes injustícies i tantes inhumanitats. I aquest amor el porta a cridar cada persona, cada grup, cada societat, a una vida d'amor, de pau, de diàleg, de respecte i atenció als més necessitats. La resposta de molts és negativa, i d'aquí en surt un món dur i a vegades terrible, però Déu és fidel al seu amor i segueix oferint a tots la Vida i l'Esperança.

Aquest és el clima confiat de la pregària cristiana, àmbit de recuperació de la pau en el nostre món trasbalsat.

Gaspar Mora
Professor emèrit de la FTC

PALABRA Y VIDA

Princesa de Barcelona, protege tu ciudad

En este domingo celebramos la fiesta de la Nuestra Señora de la Merced, patrona de Barcelona y abogada de los que están privados de libertad. Su devoción se extiende a muchos lugares de Cataluña y a todo el mundo, y todos podemos esperar su protección. Es una advocación muy expresiva: Dios tiene merced de nosotros, tiene misericordia, a través de la Madre de su Hijo, la Inmaculada Virgen María. Dios se deja vencer por el amor de María, nuestra Madre, y Madre de toda la humanidad. Y celebramos que bajó a Barcelona (s. XIII), y tocó el corazón del laico San Pedro Nolasco y del canónigo y fraile San Ramón de Penyafort así como del rey Jaime I. María les mostró la necesidad de que los cautivos fueran liberados y ellos, con caridad activa y creativa, se pusieron en acción: irían a rescatar a los cristianos cautivos de los sarracenos que veían peligrar su fe, buscarían limosnas para pagar rescates, y si convenía, ellos mismos se ofrecerían como rehenes, para que regresasen los prisioneros y fueran liberados los cautivos. Ponían en práctica así lo que dice el Evangelio: «Estuve en la cárcel y vinisteis a verme» (Mt 25,36). Este espíritu mercedario es hoy un elemento de la espiritualidad mariana auténtica.

Después de que en tantos lugares del mundo la guerra, el terrorismo y la violencia se apoderen de muchos pueblos hermanos, este pasado agosto también ha clavado su garra de muerte, de miedo y de barbarie muy cerca de nosotros, en Barcelona y Cambrils, y nos sentimos golpeados y necesitados de fuerza divina para aprender de nuevo a no tener miedo y a construir una sociedad europea de paz, justicia, acogida y perdón. La Virgen de la Merced nos ayudará a tener un corazón pacífico y pacificador, respetuoso con quienes piensan o rezan de forma diferente y a unir los brazos para defender los valores democráticos y para mantenernos firmes en el respeto y defensa de toda vida y en la promoción de los derechos humanos.

Dejémonos atraer por María hacia la merced y la misericordia. Pidámosle que nos ayude a saber perdonar, a ser redentores y reconciliadores. Ella nos hace hermanos con todos los emigrantes y los refugiados que han venido o vendrán a vivir, trabajar y salir adelante, como unos más, en nuestro país. Recordemos que el Evangelio también nos dice «Fui forastero y me hospedasteis» (Mt 25,35). También los forasteros y los diferentes son hijos e hijas de Dios. Podemos estrechar los lazos de la fraternidad y del amor entre todos. María, que hermanó a los Apóstoles después de Pentecostés y que es Madre de la Iglesia, nos ayudará a forjar puentes de comprensión, de cooperación y de futuro, con el anhelo puesto más allá, porque queremos que toda la humanidad viva unida y hermanada.

Gozosa fiesta de la Virgen de la Merced, Madre de los cautivos y de los que carecen de libertad, portadora de paz y de concordia. Le encomendamos el futuro del Principado para que lo proteja con su intercesión poderosa. Bellamente lo cantan los *Goigs* con letra de Mn. Cinto Verdaguer y música de Lluís Millet: «Dels captius Mare i Patrona, puix del cel ens heu baixat: Princesa de Barcelona, protegiu vostra Ciutat! (...) Barcelona enamorada vos fa trono del seu cor, puix del Cel li sou baixada, feu-ne cel del vostre amor. Vostre braç que esforç els dóna, sia sempre al seu costat... Per sa Reina vos corona, la que ho és del Principat. Princesa de Barcelona, protegiu vostra Ciutat!»

† Joan-Enric Vives
Arzobispo de Urgell

Inici del ministeri del Rector de la Parròquia de Sant Ot de La Seu d'Urgell

La Parròquia de Sant Ot va viure, el diumenge 3 de setembre, el dia important del canvi de Rector, iniciant Mn. Ignasi Navarri i Benet el seu ministeri de Rector a la Parròquia de Sant Ot i la Catedral de Santa Maria, de La Seu d'Urgell, succeint el qui ho ha estat en els darrers catorze anys, Mn. Xavier Parés i Saltor, que també es va acomiadar de la parròquia amb motiu de la seva jubilació dins de la mateixa celebració.

La missa de les dotze del migdia va ser presidida per l'Arquebisbe d'Urgell, que va encoratjar els dos sacerdots a emprendre aquesta nova etapa de la seva vida amb il·lusió i encert, seguint el Crist, Bon Pastor, amb total lliurament, i animà la Parròquia a ser Església de comunió i de servei per a tots els ciutadans de La Seu d'Urgell.

Mn. Ignasi Navarri continuarà exercint de Vicari general de la

Diòcesi i de Rector del Seminari, com va recordar el mateix Arquebisbe, que també va explicar que Mn. Gabriel Casanovas, que assistí a la celebració, seria el nou Vicarier del Seminari que l'ajudarà en el nou servei, com també ho fan Mn. Jordi Miquel i Mn. Lluís Miquel Sánchez.

Mn. Ignasi Navarri va agrair la confiança en ell dipositada i demanà la col·laboració de tots perquè la Parròquia pugui ser «la font

sempre viva enmig de la plaça del poble», com deia Sant Joan XXIII. I recordà els mossens que l'han precedit: Mn. Jordi Gasch, Mn. Pau Vidal i Mn. Xavier Parés.

En les seves paraules d'agraïment, Mn. Xavier Parés —nomenat darrerament ciutadà adoptiu de La Seu d'Urgell i que continuarà vivint a La Seu i exercint de Degà del Capítol Catedral— va recordar la gran estima que sent per la seva ciutat, on ha desenvolupat la major part del seu servei pastoral i va agrair la col·laboració que sempre ha tingut del seu consell parroquial, catequistes, i germans preveres.

L'Església-Catedral s'omplí de gom a gom i en acabar els dos sacerdots van rebre la salutació dels fidels personalment.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «El perdó allibera el cor i permet recomençar: el perdó dóna esperança, sense perdó no es construeix l'Església» (7 d'agost).

@Pontifex: «En el testimoniatge de la fe no compten els triomfs, sinó la fidelitat a Crist» (10 d'agost).

@Pontifex: «Quan hi ha alguna cosa que ens fa patir, escoltem la veu

de Jesús en el cor: "No tinguis por, continua! Sóc amb tu"» (12 d'agost).

@Pontifex: «En Maria veiem que la humilitat no és virtut de febles, sinó de forts, que no maltracten els altres per sentir-se importants» (13 d'agost).

«Per parlar del misteri de Déu cal una experiència intrapersonal d'aquest misteri»

Francesc Torralba i Pablo d'Ors parlen a les Jornades de Teologia 2017

Mons. Joan-Enric Vives va inaugurar, el dimecres 30 d'agost, les Jornades de Teologia de la diòcesi d'Urgell, que han acollit enguany prop de 200 persones a la sala Sant Domènec de La Seu d'Urgell, sota el lema «Pensar i parlar de Déu en el segle XX» i que tenien lloc els dies 30 i 31 d'agost. Les jornades, organitzades per la Delegació d'Ensenyament del Bisbat d'Urgell, van portar el Rv. Dr. Pablo d'Ors, Consultor del Pontifici Consell de la Cultura, i el Dr. Francesc Torralba, també Consultor del mateix Pontifici i Director de la Càtedra de Pensament Cristià del Bisbat, a parlar de Déu com el puntal de la nostra fe.

Van assistir a l'acte el Síndic del Principat d'Andorra, els vicaris General i de Pastoral, l'Arxiprest de les Valls d'Andorra, el Secretari General de la Cúria, i nombrosos sacerdots de la diòcesi, a més dels professors i mestres de religió, catequistes, laics compromesos i estudiants de la DECA, a Andorra.

L'Arquebisbe d'Urgell va obrir les jornades agraint la gran assistència, posant èmfasi en la tasca que suposa per als catequistes, mestres i professors de religió i per als sacerdots estar al costat de totes les persones, utilitzant els diversos llenguatges al seu abast per arribar a cadascuna d'elles, sense prejudicis i atenent les diverses sensibilitats. I va remarcar que n'era d'important gosar ser cercadors de Déu i gosar dir una paraula clarificadora sobre la nostra fe en Déu. Després de les ponències del primer dia es va celebrar la missa, que fou presidida per Mons. Joan-Enric Vives, en la qual va lliurar la Missió Canònica als mestres i professors de religió de la diòcesi.

Pablo d'Ors

El sacerdot i escriptor madrileny Pablo d'Ors, doctor en filosofia i teologia, fundador dels «Amics del desert»,

va començar la seva ponència parlant del silenci interior com a camí des del qual parlar amb Déu, a través de la pràctica contemplativa i del silenci i la meditació, així com la quietud. Va parlar primer del Beat Charles de Foucauld i el seu concepte de desert, com una metàfora del silenci interior i del viatge espiritual de les persones, tractant a fons la qüestió de l'assimilació i integració del fracàs com una experiència per a observar la part brillant i lluminosa de l'amor de Déu per nosaltres i del nostre propi amor. També va parlar del monacat secular, una forma de fer mirada al món des de la tasca quotidiana: sentir i fer l'espiritualitat arrelats en les fets de cada dia, el que ell va anomenar el paper del monjo laic. En aquest sentit va parlar de Thomas Merton i dels seus ensenyaments, filosofia, espiritualitat i profetisme. També va aprofundir, llargament, en els ensenyaments del seu mestre espiritual, el jesuïta hongarès Franz Jalics, tot parlant de la redempció de la consciència. Sobre aquests ensenyaments, va assenyalar que no hem de «resoldre» assumptes sinó «redimir» aquests assumptes. Abraçar el dolor i l'error, la part fosca, «perquè aleshores canvia de signe, i el que és obscuritat passa a ésser llum. Això és el que estem cridats a fer amb nosaltres mateixos, perquè si no ens estimem, no podem estimar als altres». Per al ponent, la meditació és l'eina que ajuda a diluir i a viure la redempció de la consciència.

Francesc Torralba

Per al Dr. Francesc Torralba, per a aprofundir en el misteri de Déu cal plantejar-se una exigència intel·lectual, i cercar un camí per conèixer més a fons el qui el sosté. Per a fer-ho és

necessari partir d'una experiència intrapersonal del misteri de Déu, que permeti comprendre de què es parla. En la seva primera ponència va parlar de «Les actituds davant el misteri de Déu». I millor parlar de misteri que de problema. Les 4 maneres de fer teologia segons Edith Stein: negativa, afirmativa, simbòlica i mística. Aquestes actituds les va descriure des de la indiferència, la banalització, la negació, el dubte i l'afirmació. Torralba també va parlar de l'afirmació de Déu com una opció raonable, distingint opció cega d'opció raonable, entre opció racional i raonable. I ha recorregut històricament el camí d'aquest donar raó de la fe en Déu, i de la realitat de Déu: la via antropològica, la via contemplativa del món, la via del mateix concepte ontològic, considerant sobretot les dues primeres aprofundint en l'ordre que descobrim en el cosmos, les fonts de la bondat i la que avui sobretot es treballa: la via interior, la intimitat del subjecte. Aquestes experiències obren a una conjectura de raonabilitat de l'opció creient. Descobrint el «mestre interior» (Sant Agustí). En la seva tercera i darrera ponència el Dr. Francesc Torralba va desenvolupar el Déu que Jesús revela, descrivint els tres moments de l'autorevelació de Déu: la Creació, la Paraula i l'Encarnació.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

25. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Esd 1,1-6 / Sl 125 / Lc 8,16-18]. Sant Dalmau Moner (1291-1341), religiós dominicà, de Santa Coloma de Farners (Selva); Mare de Déu de la Misericòrdia (Reus); santa Aurèlia, verge.

26. ■ Dimarts [Esd 6,7-8.12b.14-20 / Sl 121 / Lc 8,19-21]. Sants Cosme i Damià (anomenats els *sants metges*), germans bessons i mrs. de Síria, patrons dels metges i farmacèutics.

27. □ Dimecres [Esd 9,5-9 / Sl: Tb 13,2-4-8 / Lc 9,1-6]. Sant Vicenç de Paül (1581-1660), prev. a París, fundador dels Paüls (CM, 1625) i cofundador de les Filles de la Caritat (FC, paüles, 1633); sant Caius o Gai, bisbe; sants Adolf i Joan, germans mrs.

28. ■ Dijous [Ag 1,1-8 / Sl 149 / Lc 9,7-9]. Sant Venceslau, màrtir (935), duc de Bohèmia; sant Llorenç Ruiz, pare de família filipí, i companys, màrtirs a Nagasaki (s. XVII). *Lleida:*

beat Francesc Castelló i Aleu, màrtir.

29. □ Divendres [Dn 7,9-10.13-14 (o bé: Ap 12,7-12a) / Sl 137 / Jo 1,47-51]. Sants Arcàngels Miquel (patró dels radiòlegs i els radioterapeutes), Gabriel (patró de la radiodifusió i les telecomunicacions) i Rafael (o Rafel, patró dels emigrants); sant Fratern, bisbe.

30. □ Dissabte [Za 2,1-5.10-11a / Sl: Jr 31,10-13 / Lc 9,43b-45]. Sant Jeroni, prev. i doctor de l'Església, dàl-

mata, mort a Betlem (420), patró dels llibreters, biblistes i traductors; santa Sofia, viuda.

OCTUBRE

1. ■ Diumenge vinent, XXVI de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Ez 18,25-28 / Sl 24 / Fl 2,1-11 (o bé, més breu: 2,1-5) / Mt 21,28-32]. Santa Teresa de l'Infant Jesús (1873-1897), verge carmelitana a Lisieux, patrona de les missions; sant Remigi (†530) bisbe de Reims.

Diumenge XXV de durant l'any

COMENTARI

Treballar a la vinya del Senyor és regal que Déu ofereix a tots els seus fills

El 2n-Isaïes (Is 40-55) vol exhortar a l'esperança un Poble que viu desterrat. El «camí del desert» portarà novament el Poble elegit a la Terra Promesa.

Aprofiteu l'ocasió: *Cerqueu el Senyor ara que es deixa trobar. Com? Que els injustos abandonin els seus camins; i els homes malèfics, els seus propòsits.*

El canvi ètic neix d'un canvi mental: *Els meus pensaments no són els vostres, diu el Senyor. Per això l'escolta orant de la paraula de Déu ens ha de modelar el pensament per fer-lo com el seu.*

Des de la presó Pau informa els seus fills de Filipis de la seva situació personal.

D'una banda el meu desig és morir per estar ja amb Crist, cosa molt millor; d'altra banda, pensant en vosaltres, veig més necessari que continuï vivint.

Davant això Pau *no sap què escollir* però té ben clar que *per a mi viure és Crist.*

La paràbola dels treballadors de la vinya destaca l'interès del propietari a llogar treballadors per a la seva vinya. *Surt de bon matí, a mig matí, a migdia, a mitja tarda i una hora abans de pondre's el sol; dient-los: Aneu també vosaltres a treballar a la vinya.*

Per a donar els fruits esperats, la vinya ha de ser conreada. És responsabilitat de l'Amo i Pare incorporar els seus fills a la vinya «de veritat i de vida; de santetat i de gràcia; de justícia, d'amor i de pau».

El Pare de tots ens capacita en el Fill amb els dons de l'Esperit: així el treball a la vinya serà segons el seu projecte.

Ser fill conscient és assumir com un do la crida a treballar en la vinya; vol dir també fer-ho amb goig animant els ara com ara *desvagats* a incorporar-s'hi.

Bon projecte per al curs que comença!

Mn. José Luis Arín

► Lectura del llibre d'Isaïes (Is 55,6-9)

Cerqueu el Senyor, ara que es deixa trobar; invoqueu-lo, ara que és a prop. Que els injustos abandonin els seus camins, i els homes malèfics, els seus propòsits; que es converteixin al Senyor i s'apiadarà d'ells, que tornin al nostre Déu, tan generós a perdonar. Perquè els meus pensaments no són els vostres, i els vostres camins no són els meus, diu l'oracle del Senyor. Els meus camins i els meus pensaments estan per damunt dels vostres tant com la distància del cel a la terra.

► Salm responsorial (144)

R. *El Senyor és a prop dels qui l'invoquen.*

Us beneiré, Déu meu, dia rere dia, / lloaré per sempre el vostre nom. / El Senyor és gran. / No us canseu de lloar-lo, / que la seva grandesa no té límits.

El Senyor és compassiu i benigne, / lent per al càstig, gran en l'amor. / El Senyor és bo per a tothom, / estima entranyablement tot el que ell ha creat. R.

Són camins de bondat els del Senyor, / les seves obres són obres d'amor. / El Senyor és a prop dels qui l'invoquen, / dels qui l'invoquen amb sinceritat. R.

► Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis (Fl 1,20c-24.27a)

Germans, tant si surto amb vida d'aquesta presó com si he de morir, sé que Crist serà glorificat en el meu cos. Perquè per a mi, viure és Crist, i morir em seria un guany. Però quan penso que mentre continua la meua vida puc fer un treball profitós, no sé pas què escollir; em trobo pres per aquesta alternativa: d'una banda, el meu desig és morir ja per estar amb Crist, cosa incomparablement millor; però d'altra banda, pensant en vosaltres, veig més necessari que continuï la meua vida corporal. Ara, a vosaltres, us demano solament això: que porteu una vida digna de l'evangeli del Crist.

► Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 20,1-16a)

En aquell temps, Jesús digué als deixebles aquesta paràbola: «Amb el Regne del cel passa com amb un propietari que sortí de bon matí a llogar treballadors per a la seva vinya: va fer tractes per un jornal, i els envià a la seva tasca. Sortí altra vegada a mig matí, en trobà d'altres a la plaça sense feina i els digué: Aneu també vosaltres a la meua vinya; us pagaré el que sigui just. I ells hi van anar. Pels volts de migdia i a mitja tarda, tornà a sortir i va fer el mateix. Una hora abans de pondre's el sol encara en trobà d'altres i els digué: Què feu aquí tot el dia desvagats? Ells li contesten: És que ningú no ens ha llogat! Els diu: Aneu també vosaltres a la meua vinya. Al capvespre, l'amo de la vinya digué a l'encarregat: Crida els treballadors i paga'ls el jornal. Comença pels qui han vingut més tard i acaba pels primers. Vingueren, per tant, els qui feia una hora que treballaven, i cobraren el jornal sencer. Quan tocava als primers, es pensaren que cobriarien més, però van cobrar el mateix jornal. En veure això, rondinaven i deien al propietari: Aquests darrers han treballat només una hora i els pagues igual que a nosaltres, que hem hagut de suportar tot el pes de la jornada i la calor. Ell va respondre a un d'aquests: Company, quin mal t'he fet? No havíem fet tractes per un jornal? Doncs pren el que et toca i vés-te'n. A aquest darrer jo li vull donar igual que a tu. Que no puc fer el que vull a casa meua? Tens enveja perquè jo sóc generós? Així els darrers passaran a primers, i els primers, a darrers.»

► Lectura del libro de Isaías (Is 55,6-9)

Buscad al Señor mientras se deja encontrar, invocadlo mientras está cerca. Que el malvado abandone su camino, y el malhechor sus planes; que se convierta al Señor, y él tendrá piedad, a nuestro Dios, que es rico en perdón. Porque mis planes no son vuestros planes, vuestros caminos no son mis caminos —oráculo del Señor—. Cuanto dista el cielo de la tierra, así distan mis campos de los vuestros, y mis planes de vuestros planes.

► Salmo responsorial (144)

R. *Cerca está el Señor de los que lo invocan.*

Día tras día, te bendeciré / y alabaré tu nombre por siempre jamás. / Grande es el Señor, merece toda alabanza, / es incalculable su grandeza. R.

El Señor es clemente y misericordioso, / lento a la cólera y rico en piedad; / el Señor es bueno con todos, / es cariñoso con todas sus criaturas. R.

El Señor es justo en todos sus caminos, / es bondadoso en todas sus acciones. / Cerca está el Señor de los que lo invocan, / de los que lo invocan sinceramente. R.

► Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Filipenses (Fil 1,20c-24.27a)

Hermanos: Cristo será glorificado en mi cuerpo, por mi vida o por mi muerte. Para mí la vida es Cristo y el morir una ganancia. Pero, si el vivir esta vida mortal me supone trabajo fructífero, no sé qué escoger.

Me encuentro en esta alternativa: por un lado, deseo partir para estar con Cristo, que es con mucho lo mejor; pero, por otro, quedarme en esta vida veo que es más necesario para vosotros. Lo importante es que vosotros llevéis una vida digna del Evangelio de Cristo.

► Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 20,1-16a)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos esta paràbola: «El reino de los cielos se parece a un propietario que al amanecer salió a contratar jornaleros para su viña. Después de ajustarse con ellos en un denario por jornada, los mandó a la viña. Salió otra vez a media mañana, vio a otros que estaban en la plaza sin trabajo y les dijo: "Id también vosotros a mi viña y os pagaré lo debido". Ellos fueron. Salió de nuevo hacia mediodía y a media tarde, e hizo lo mismo. Salió al caer la tarde y encontró a otros, parados, y les dijo: "¿Cómo es que estáis aquí el día entero sin trabajar?". Le respondieron: "Nadie nos ha contratado". Él les dijo: "Id también vosotros a mi viña". Cuando oscureció, el dueño dijo al capataz: "Llama a los jornaleros y págales el jornal, empezando por los últimos y acabando por los primeros". Vinieron los del atardecer y recibieron un denario cada uno. Cuando llegaron los primeros, pensaban que recibirían más, pero ellos también recibieron un denario cada uno. Al recibirlo se pusieron a protestar contra el amo: "Estos últimos han trabajado sólo una hora y los has tratado igual que a nosotros, que hemos aguantado el peso del día y el bochorno". Él replicó a uno de ellos: "Amigo, no te hago ninguna injusticia. ¿No nos ajustamos en un denario? Toma lo tuyo y vete. Quiero darle a este último igual que a ti. ¿Es que no tengo libertad para hacer lo que quiera en mis asuntos? ¿O vas a tener tú envidia porque yo soy bueno?". Así, los últimos serán primeros y los primeros, últimos».